

השופוטת החליטה לשלוח אותה לכלא!

מעותו בלשון בני-אדם בעברית המי-דוברת, והיא: מופקרת לכל, כלומר מור-כנה להיבעל עם כל מי שירצה לתת לה אתנן. הוא ביקש להסביר, שאם לא היתה בעילה ולא נכונות לבעילה, אין המעשה מעשה-זנות. ולכן, גם המקום לא הוחזק למטרת זנות.

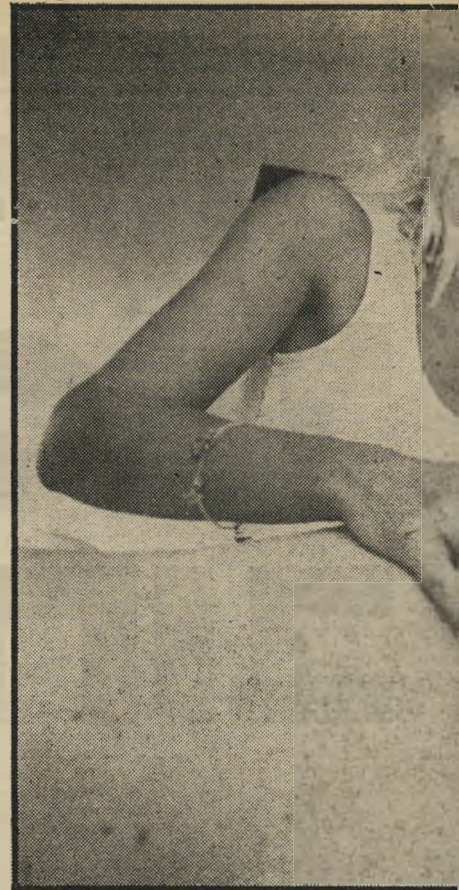
כך קיבלה השופטת באהדה פסקידין ש-הוגש כדוגמה על-ידי נציגת התביעה, אי-חרי שדחתה את טענותיו של פרקליטה של הנאשמת.

בשנת 1968 אישר בית-המישפט העליון, פסקידין בתיק 112/66, בג"ץ 72/68. המי-ערער טען או שהמעשה לא היה מעשה-זנות, שכן לא התקיים מגע מיני ממשי בין הגברים לאשה, מאחר שהם הכניסו את אבר-מינם בין רגליה ושפכו את הזרע. אולם, בית-המישפט המחוזי ראה בכך מי-עשה-זנות, ובית-המישפט העליון אישר, כאמור, את הדבר, נאמר אז, על-ידי בית-המישפט המחוזי, כי מעשה-זנות כמש-מעותו בחוק הנ"ל, פירושו שימוש בגוף האשה, בתשלום, לשם סיפוק התאוה ה-מינית — ולא חשוב, במיקרה זה, כיצד בא הגבר על סיפוקו.

„אבל אין כאן שימוש בגוף האשה“, טען פרקליטה של ליליאן.

„מה יש כאן?“ הגיבה. נמרצות השיר-פטת אבנור. היא טענה כי מדובר באשה שעשתה מעשה-אוננות לגבר בידה. וכדי לחזק את ההחלטה לגבי ליליאן לבן, הדי-גישה השופטת שהחוק במיקרה של בג"ץ 72/68 רצה להגביל החזקת מקום, לשם עיסוק בזנות בכל צורה ודרך שהיא. ולי-אור העובדות סמך ידיו על הגדרת מעשה הזנות האמורה.

שורה שלמה של שאלות נותרה ללא תשובה, אחרי החלטתה של השופטת אבנור

א בית בושט?

ליליאן הזוהרת

היא בת 29, גרושה, אם לילדה בת חמש. מישקלה 38 קילוגרם בלבד. „יכולתי לעבוד כיועצת-יופי בחברה לתמרוקים, או כדוגמנית. אבל איך אפשר לחיות עם משכורת של 800 או 900?“

בגופם. רבים טענו: „בעת המס' התגריתי.“ מתוך כ-15 לקוחות שהיו מתדפקים מדיריון על דלת-המכון, כעשרה היו מבקשים לשכב איתה, או מציעים לה הצעות מגוננות. רק כחמישה מהם היו מסתפקים בעיסוי טהור, במובן המקובל, ללא תוספות מיניות.

כפי שמתברר מעדותיהם של הלוקוחות שנחקרו במישטרה, ידיה של ליליאן לבן גרמו להם להתעוררות תאוה מינית כאשר היתה נוגעת

מה עושות ידיים אלה?

חלקי הגוף שכללו גם אוננות באברי-המין של הגברים שביקשו זאת.

יחד עם ליליאן נעצר גם גבר בן 38, נשוי, שאותו הציגה כחבר שלה.

עורר-הדין אמנון שובל, סניגורה של ליליאן לבן, הצהיר במפתיע בפני השופטת חנה אבנור: „כדי לא לגרום עוגמת-נפש לגברים הנשואים (הכוונה ללקוחותיה של ליליאן שנעצרו על-ידי המישטרה), מודה מרשתי בעובדות המתוארות בכתב-האיר-שום, כולל פירסום המודעה. אולם טענת מרשתי היא כי עובדות אלה אינן מהות זנות.

„כדי להרשיע אשה למי סעיף 5א', צריך להוכיח ולטעון, בכתב-האישום, אמר הפרקליט, „כי קיימה מגע עם גבר.“

נציגת התביעה, עורכת-הדין שפיזור, הסכימה: „בחוק אין הגדרה למעשה זנות, אין בארץ פטיקה ספציפית שהרפייה-ביד מהווה מעשה-זנות.“

השופטת אבנור מצאה עצמה במצב לא-ברור כבר בהתחלת המישפט, ראשון מסוגו בארץ, שבו הואשמה נערת עיסוי בעצם עיסוקה בעבודתה.

האם המס' הוא זנות?

החוק

אינו מגדיר

ג ירתה השופטת: „חשבת, תחי-לה, שאי-קיום הגדרת בחוק, פותח פתח רחב להתחמק מתחולתו, וכי ייתכן שדרך פתח זה יכולה אף הנאשמת להתי-חמק מעונש.“ כלומר, אם אשמה ליליאן לבן בהחזקת או ניהול בית-בושת, כי-אז מחייב הדבר שמישהו יעבור עבירת זנות בדירה זו, שהרי אם לא כוצעה עבירה כזו, אין המקום בית-בושת.

אמרה השופטת אבנור: „החוק לתיקוני דיני העונשים (עבירות זנות) מ-1962 אינו מגדיר לא מהי זנות ולא מהו מעשה זנות. עורר-הדין שובל הביא, כדוגמה, את פסקי-דין של השופט העליון וילברג (236/65), שבו הוגדר המונח „זונה“: „צריך לייחס לאותו מונח את מש-“